



Těsně před jednou hodinou odpoledne stál na nádraží Jedlový les modrý vláček, umytý a nablýskaný, až oči přecházely. Chtěla v něm jet spousta cestujících: králíci, jezevci, veverky, želvy, myšky, a dokonce i holub, který si sedl na střechu jednoho vagonu.

Modrý vláček se už nemohl dočkat, až vyrazí na cestu. Jeho mašinku zdobily barevné stuhy a na jejím čistounkém kotli modrém jako obloha zářil široký úsměv.

Strojvedoucí Bob měl na sobě tu nejlepší uniformu a vypadal opravdu báječně. Podíval se na hodinky a přesně v jednu zapískal na parní píšťalu: „Hu-húúú!“

Modrá mašinka pak za velkého jásotu s bafáním pomalu vyjela z nádraží Jedlový les.

Porgy Prasátko zaspal a dobíhal na nádraží na poslední chvíli. „Počkejte na mě!“ kvičel. „Počkejte na mě!“ Jen tak tak, že ještě stačil nastoupit!

Za chvíli už byli všichni na cestě na slavnostní otevření Jezerní trati.